

проведення комплексу радикальних політичних, законодавчих, соціально-економічних, технологічних та системних контрольних заходів, основним серед яких повинен стати екологічний аудит.

Список використаних джерел

1. Закон України "Про екологічний аудит" [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
2. Новак У. П. Роль екологічного аудиту в контексті інтеграції України до світової організації торгівлі [Електронний ресурс] / Новак У. П. – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua/urn:biolnvnltu18_538_Nowak_18_5.pdf.
3. Басанцов І.В. Екологічний аудит в Україні: актуальність, проблемні питання та напрями удосконалення [Електронний ресурс] / Басанцов І.В., Пантелейчук О.С. – Режим доступу: <http://www.essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/3523/1/CDFBE7F0d01.pdf>

Гевлич Лариса
к.е.н., доцент,
Лібіченко Катерина
студентка
Донецький національний університет
м. Донецьк

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ЗОВНІШНЬОГО АУДИТУ

Необхідність фінансового контролю діяльності суб'єктів господарювання, його сутність і значення визначаються Конституцією України. Крім державних контрольних органів в Україні з 1993 р. функціонує підсистема незалежного фінансово-економічного контролю – аудиту як перевірки даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, П(С)БО або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів [1].

Проблеми організації та здійснення зовнішнього аудиту на протязі десятиліть вивчалися у роботах таких закордонних та вітчизняних дослідників, як Р. Адамс, М.Т. Білуха, Ф.Ф. Бутинець, Л.П. Кулаковська, Дж.

СЕКЦІЯ 5
Інститут аудиторства в Україні: сучасний стан
та перспективи розвитку

К. Робертсон [2-3], та інші. Однак сучасний стан розвитку економічних відносин в Україні у міжкризовий період вимагає узагальнення досвіду існування та подальших перспектив самого інституту аудиторства.

Метою дослідження є надання рекомендацій щодо удосконалення процесу організації зовнішнього аудиту на основі закордонної та вітчизняної практики.

Організаційне і методологічне керівництво аудиторською діяльністю в Україні здійснює Аудиторська палата України (АПУ) як незалежний самостійний орган, метою якого є сприяння розвитку, вдосконаленню та уніфікації аудиторської справи. Аудиторська палата покликана створити систему незалежного фінансово-господарського контролю у формі аудиту, який би давав об'єктивну оцінку фінансового стану підприємств і підприємців, сприяв раціональному господарюванню та своєчасно запобігав банкрутству, забезпечував достовірний контроль за доходами і видатками власників та одночасно оберігав інтереси держави.

Крім цього, з метою захисту своїх інтересів аудитори України об'єднані у професійну громадську організацію – Спілку аудиторів України, яка діє на місцях через свої осередки за наявності у них не менше п'яти аудиторів. Крім цієї громадської організації також існує Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України, що також працює у напрямку розвитку національної облікової системи.

Аудиторська палата України сприяє впровадженню МСФЗ, приділяє особливу увагу процесу навчання аудиторів і систематичному підвищенню їх кваліфікації.

Історичним рішенням палати стало прийняття Міжнародних стандартів аудиту в якості національних, також були розроблені методичні рекомендації щодо впровадження стандартів, здійснення контролю якості аудиторських послуг, розробки робочих документів тощо.

Міжнародні стандарти - це лише певний звід правил, трактування яких може відрізнятися в різних країнах з перехідною економікою, тому механічне перенесення МСФЗ та МСА в ту чи іншу економіку може становити певну небезпеку. Тому впровадженню певної облікової норми має передувати глибоке розуміння економічної сутності цього процесу. Величезну роль в цьому грає АПУ, бо саме вона в особі практикуючого аудитора стикається із застосуванням в умовах господарювання національних П(С)БО, в основі яких лежать міжнародні вимоги до формування показників фінансової звітності. В цьому сенсі інституту аудиторства в Україні належить у перспективі кропітка робота по вдосконаленню та гармонізації національної системи обліку і аудиту у відповідності із міжнародними регулятивами, що дозволить забезпечити користувачів якісною фінансовою інформацією.

Ринок аудиту в Україні продовжує розвиватися, і у нього є хороші

перспективи з точки зору збільшення обсягу господарських суб'єктів, які зобов'язані здійснювати щорічну перевірку фінансової звітності, а також розширення аудиторських послуг. Але є й перешкоди для його розвитку, основною з яких є корумпованість українського бізнесу та державних інституцій.

Важливою проблемою аудиторського ринку є і те, що нинішня система сертифікації є недосконалою, зокрема, непрозорою, що перешкоджає приливу кадрів в аудиторський бізнес. Саме тому власники підприємств та інвестори не довіряють незалежним українським аудиторам.

Відсутність якісної системи аудиту заважає розвитку українського фондового ринку та ринку капіталу.

Рішеннями даних проблем є приведення законодавства України у відповідність до законодавства ЄС, запровадження європейської системи контролю якості послуг, що дозволить національним аудиторам гідно конкурувати з міжнародними аудиторськими компаніями та більш якісно надавати професійні послуги.

Удосконалюючи пропозиції авторів [4-6], в якості основних напрямів розвитку аудиторської діяльності в Україні можна виділити наступні:

1. Розробка механізму практичної адаптації Міжнародних стандартів аудиту в Україні шляхом створення до них коментарів.

2. Внесення необхідних змін у нормативні документи щодо організації аудиторської діяльності з метою більш чіткого нормування взаємовідносин аудитора та клієнта, запровадження європейської системи контролю якості послуг.

3. Розробка Типових методик аудиторської перевірки фінансової звітності підприємств з метою підвищення якості аудиторських послуг.

4. Урахування галузевих особливостей суб'єктів господарювання при розробці методики, програми аудиту, тестів системи внутрішнього контролю.

5. Поглиблення співпраці професійних аудиторських організацій України з міжнародними та європейськими професійними організаціями бухгалтерів і аудиторів.

6. Розробка механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду з цього питання, створення прозорої системи сертифікації аудиторів.

Список використаних джерел

1. Про аудиторську діяльність: Закон України від 29 травня 1993 р. № 3126-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 23. – Ст. 243.

2. Бутинець Ф.Ф. Аудит: підручник / Ф.Ф. Бутинець. – 2-е вид., перероб. та доп. – Житомир: ПП „Рута”, 2002. – 672 с.

3. Кулаковська Л.П. Організація і методика аудиту: підручник /

СЕКЦІЯ 5
Інститут аудиторства в Україні: сучасний стан
та перспективи розвитку

Л.П. Кулаковська, Ю.В. Піча. – К.: Каравела, 2004. – 586 с.

4. Одинцова Л.М. Система фінансового контролю і розвиток аудиторства в Україні / Л.М.Одинцова, А.О.Титаренко // Вісник ЖДТУ. Економічні науки. - 2009.- № 1(47).- [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.nbuiv.gov.ua>.

5. Касьяненко Е.А. Проблемы и перспективы развития рынка аудита в Украине / Е.А. Касьяненко, Е.А. Закалинская // Международный экономический форум. – 2012. - Электронный ресурс // Режим доступа: <http://www.rusnauka.com>.

6. Величко Е.Г. Опыт внедрения международных стандартов финансовой отчетности (МСФО) в Украине / Е.Г.Величко. Электронный ресурс // Режим доступа: <http://www.iprrou.ru>.

Есманов Олексій
ДВНЗ «Українська академія банківської справи
Національного банку України»,
м. Суми

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ
В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В сучасних умовах реформування бюджетно-податкової політики та перерозподілу фінансових ресурсів між суб'єктами державного управління різних рівнів актуалізуються проблеми раціонального використання бюджетних коштів та управління державним майном для забезпечення виконання державою покладених на неї функцій.

Основні сучасні тенденції розвитку бюджетних відносин в Україні характеризуються розвитком інформаційного, методичного, кадрового та нормативного забезпечення фінансового контролю, проте залишається ряд суттєвих недоліків в системі фінансових відносин, які і має усунути сучасний державний фінансовий контроль.

Зокрема за результатами діяльності Державної фінансової інспекції України в січні-травні 2012 року можна виділити наступні недоліки організації державного фінансового контролю:

- на 4137 підприємствах, установах і організаціях виявлено фінансові порушення, у тому числі у 2338 бюджетних установах і організаціях та 701 державних цільових фондах;

- виявлено фінансових порушень, що призвели до втрат фінансових і